

KONCE I ZAÄŒEÄ•TKY - 6.

PondÄ›lí, 09 leden 2023

Mrzne, aÅ¾e praÅ¡tÄ-. To je taky dobrej obrat. JÄí bych teda v tomhle mrazu opravdu nÄ›koho nejradÄji praÅ¡til. NemÄjm rÄjd zimu. MÄjm rÄjd slunce a horko, ostatnÄ› jako kaÅ¾dÄ½ lev. KdyÅ¾ teploty stoupajÄ- vysoko nad tÄ™mice, a vÄjichni kolem se jak zmrzlina mimo mrazÄjk, jsem ve svÄm, Å¾ivlu. Moje zÄjÅ¾itky se zimou jsou v podstatÄ› do jednoho nepÄ™Ä-jemnÄ½. na horÄch byl jedinÄ½, kterÄ½ jsem prospal, protoÅ¾e jsem pÄ™iÅjet dva dny pÄ™edem o hlasivky, koleno jsem si otoÄil na lyÅ¾Ä-ch pro jistotu dvakrÄjt a byl jsem snad jedinÄ½ horal, kterÄ½ pÄ™i vÄ½stupu na Risy seÅjet do vÄjÅ¾skÃ© nÄ·Å¾iny.

A taky nesnÄjÅjÅ-m Ä•epice, v dÄ• sledku Ä•ehoÅ¾e mi mrznou uÄji. ProstÄ› - kdyby to bylo na mÄ›, lÄ©to by trvalo celej rok. Jakmile se objevÄ- ty podivnÄ© bÄ•-lÄ© fleky, co padajÄ- zhora, snaÅ¾Ä-m se eliminovat jakÄ©koliv cestovÄjnÄ- a zalÄ©zt nÄ›kam do tepla. A zrovna teÄ• si usmyslely, Å¾e padat zaÄ•nou a jÄí musÄ-m jet jeÅjtÄ- do Grandu...

Å koda, Å¾e nezavolala aspoÅ PavlÄ-na. Z tÄ© Petry nemÄjm moc dobrej pocit. S PavlÄ-nou jsme se poslednÄ› docela zapovÄ-dali, ono to s nÄ- vÄbec nenÄ- problÄ©m totiÅ¾e. UmÄ- se krÄjsnÄ- smÄjt, i kdyÅ¾ to nÄ›kdy

vypadÄj, Å¾e k tomu smÄ-chu mÄj ve skuteÄ•nosti hodnÄ› daleko. UponÄjhlovaÄ• jadierok... kdyÅ¾ jsem zkusil svojÄ- slovenÄjtinu zrovna na urychlovaÄ• Ä•Äjstic, mÄjlem od smÄ-chu spadla z gauÄ•Ä-ku. SedÄjm si zase za volant a usmÄ-vÄjm se.

RozehnÄnu svÄ›tla a nevÄ•Å™Ä-m svÄ½m oÄ•Ä-m. To pÄ™ece nemÄ•Å¾e bÄ½t ona, to se mi musÄ- zdÄjt.

"PavlÄ-no, jste to vy?", nejradÄji bych k nÄ- rovnou vybÄ›hl, ale pÄ™ece nejsem puberÄ¥Äjk. NavÄ-c, pÄ™i mÄ© Ä•jikovnosti bych urÄ•itÄ› uklouz a zajel nÄ›kam pod auto.

Zastavila se a chvilku Å¾mourala do svÄ›tel.
Vypl jsem je a vystoupil.

"Jirko....," pronesla a mÄ› to pÄ™iÅjlo jako kdyby Ä™ekla Ä•oplňÄ› vÄjecho.

"StraÅjnÄ› rÄjd vÄjs vidÄ-m," vyklouzlo mi.

"Ja vÄjs tieÅ¾e," obhlÄ©dla auto a zcela vÄ•decky vyvodila zÄjvÄ>r. "Idete z Ä•aleka?"

"Ano, vezl jsem MyÅjku na nÄjvÄjtÄvu k jejÄ-mÄjmÄ-."

"VÄjetko v poriadku?"

"Ano... ne... ale to je nepodstatnÄ©. Nechcete jÄ-t nÄ›kam na kÄjvu?," docela jsem zapomnÄl na to, Å¾e mÄjm jet za jejÄ- sestrou.

"Jirko... jÄí bych rÄjda. Moc rÄjda."

"Ale...?"

Byla velmi blÄ-zko. Na dotek. Nemohl jsem to neudÄlat. Pohladil jsem ten koÅ¾Ä-Åjek, co mÄ›la kolem hÄ™Å-vy. Koukali jsme si do oÄ•Ä-. Najednou mi bylo horko. NevÄ-m, jestli bylo jen pÄ™iÅjnÄ- otcem myÅjlenky, ale

zazdÄjlo se mi, Å¾e se ke mnÄ› jeÅjtÄ› o nepatrnÄ½ kousek pÄ™iblÄ-Å¾ila. Jo. TeÄ•, a nebo nikdy. PÄ™itÄjhli jsem si ji k sobÄ› a polÄ-bil. JejÄ- rty byly kouzelnÄ› vÄjÄ•nÄ©, horkÄ©, a hladovÄ©... skoro jako ty moje.

VzÄjipÄjtÄ- se ale rychle z mÄ@ho obÄjtÄ- vymanila.

"Jirko, prosÃ-m."

"PavlÄ-no... jÄj..." nevÄdÄl jsem, co
Ä™Ä-ct. NÄco bylo ÄjpatnÄ.

"Jirko, ja nemÄ'Ä%em. PrepÄjÄ•te".

Uf... Jirko, ty blboune, cos to zase proved. A
fofrem couvej, nebo bude malÄ@r.

"OmlouvÄjm se jÄj. NechtÄl jsem vÄjs nijak
... nechtÄl jsem se vÄjs dotknout."

No to jsem tedy chtÄl, ale ne takhle. Ach jo,
tohle je vÄjÄ%nÄ k vzteku.

"To nie je kvÄli vÄjm Jirko. HezkÄ½ veÄ•er..
a zapomeÄte na to, prosÃ-m." zanoÄ™ila se do toho koÄ¾Äjku a s kÄ™upajÄ-cÄ-m, zmrzlÄ½m snÄhem pod
nohama, zamÄ-Ä™ila... nÄ>kam.

Kdo vÄ- kam. Koukal jsem za nÄ-
jak mizne ve tmÄ, a byl jsem naÄjtvanej. UraÄ%enej. DotÄ•enej. Jsem prostÄ,
jeÄjitej vÄl. Jo. Co jÄj tady vlastnÄ dÄlÄjm! Aha, jedu dÄjvat dohromady netbook.

Sakra prÄjce.

SedÄ>la v lobby baru a uÄ% z dÄjlkы jsem vidÄl,
jak nakvaÄjenÄ mÄ-chÄj kafe. "Nie je nad dochvÄ-Ä%nost," pÄ™ivÄ-tala mÄ. "PromiÄte,
zdrÄ%enÄ- bylo nepÄ™edvÄ-datelnÄ© a snad nemeÄjkÄjm tak moc," Ä™ekl jsem stroze.

DivnÄ© - mÄ>lo by mÄ> to podrÄjÄ%dit, ona je ta, co
po mnÄ> nÄ>co chce, tak snad mÄ-Ä%e chvÄ-li poÄ•kat bez blbÄ½ch kecÄ-. Ale necÄ-til jsem
vÄbec nic.

"Kde to mÄjte? Docela
spÄchÄjm", netrpÄlivÄ> jsem koukal, jak si nervÄznÄ nakrucuje pramÄ-nek vlasÄ-
na prst. "Na izbe, samozrejme. Tu nie sÄº zÄjsuvky. PoÄ•te prosÃ-m,"
zvedla se a zamÄ-Ä™ila k vÄ½tahÄ-m.

V podstatÄ> vÄbec nevÄ-m, proÄ• jsem se na to
nevykaÄjlal. Ze vÄjeho nejvÄ-c jsem mÄl chuÄ¥ jÄ-t se nÄ>kam opÄ-t, abych pÄ™estal v hlavÄ>
slyÄjet poslednÄ- PavlÄ-nina slova. JenÄ%e jejÄ- mladÄjÄ- sestra krÄjÄ•ela pÄ™ede mnou hotelovÄ½ma
chodbama a jejÄ- boky se vlnily ÄoplňÄ> stejnÄ> jak ty PavlÄ-niny.

Herdek, proÄ• to muselo dopadnout takhle.

"TakÄ%e Jirko... ? Proste je to zamrznutÄ©
a reÄjart nepomÄjha. A nutne musÄ-m do zajtra nieÄ•o napÄ-saÄ¥", ukÄjzala na rudÄ½
Dell, leÄ¾ÄcÄ- uprostÄ™ed letiÄjtÄ>, kterÄ© zabÄ-ralo vÄ>tÄjinu plochy malÄ©ho pokoje.

NemÄjm rÄjd Delly.

"Aha, pozrite..., natÄjhla se na tu
postel, aby dosÄjhla na klÄjvesnici. UrÄ•itÄj malÄj Ä•Äjst mÄ@ho mozku vnÄ-mala jistou nepatÄ™iÄ•nost celÄ©
situace, ale vÄ>tÄjinÄ> to bylo jedno. Kupodivu pÄ•sobila naprosto pÄ™rozenÄ>, jak tam tak leÄ¾ela na
bÄ™iÄje a zkouÄjela pÄ™imÄt techniku k posluÄjnosti. â€žVidÄ-te?"

â€žNevidÄ-m. MÄ-Ä%ete mi to
podat?" Posunula ho mÄ½m smÄ>rem a pomalu se pÄ™ekulila na zÄjda.

â€žAk si s tÃ½m poradÃ-te, Ä•akÄ¡ vÃ¡js
odmena... Jirko..." Å™ekla potichu a mÄ›la u toho pÅ™ivÅ™enÄ© oÄ•i.

â€žJste snad na rozdÃ-l od svÃ©
sestry SladkÄ¡?"

Rozpustile se zasmÃ¡la. â€žA viete,
Å¾e Ä¡no? Preto tie Ä¾ pouÄ¾vam nick HoralkaTatranka."

â€žHm... to by si normÄ¡lnÄ› jeden
kous."

â€žTak si kusnite," Å™ekla a
pomalu si oblÃ-zla ukazovÄ¡Ä•ek s pÄ›stÄ›nÄ½m nehtÄ-kem.

Tak jo. Sakra, tak jo. MnÄ› uÄ¾ je
dneska vÅ¡ecko jedno...

Rty mÄ›la stejnÄ› hebkÄ© a horkÄ©.
Ale mÄ›-Å™ hladovÄ©. A jejÄ- prsty pÅ™esnÄ› vÄ›dÄ›ly, kam Ä¡Ä¡hnout.

Najednou jsem prudce zatouÄ¾il
dostat ze sebe vÅ¡echno. PÄ™edevÄ¡Ä-m... pÄ™edevÄ¡Ä-m vztek. Pro chlapa je lepÄ¡Ä- cÄtit vztek, jak smutek,
ne? ZuÅ™ivÄ› jsem z nÄ- strhÄ¡val hadÄ™Ä-ky, co urÄ•itÄ› stÄ›ly majlant. Jak dlouho

jsem vlastnÄ› Ä¾il v celibÄ¡tu?

Kurnik, ty podprdy maj Ä•Ä-m dÄ¡l
nemoÄ¾nÄ›jÄ¡Ä- zapÄ-nÄ¡nÄ! NÄ›co ruplo.

CizÄ- Ä¾enÄ› pode mnou to kupodivu nevadilo, jejÄ-
dlanÄ› nadÄ›jenÄ› bloudily po mÄ›cm tÄ›le a mÄ›mu tÄ›lu se to lÄ-bilo. Tak straÅ¡nÄ› moc
bych chtÄ›l, aby nebyla cizÄ... aby to byla ta se zlatou hÄ™Ä-vou.... s takovouhle hÄ™Ä-vou... s tÄ›mato
oÄ•ima... s tÄ›mato bokama... kdyby mohla bÄ½t mÄ›j... ano, lÄ¡sko, miluj mÄ›... jeÄ¡tÄ›... jeÄ¡tÄ›... jeÄ¡tÄ›...
â€žPavlÄ-Ä-Ä-Ä-Ä-no!"

RozkoÄ¡ z vyvrcholenÄ- vzÄ¡pÄ›tÄ-
vystÅ™Ä-dal Ä°olek. Co jsem to k sakru plÄ¡cnul?! Pro Ä¾enu existuje mÄ›lo horÄ¡Ä-ch urÄ¡Ä¾ek, jak kdyÄ¾ si
chlap v posteli splete jmÄ©na. Koukl jsem na nÄ-. Kupodivu vÅ™bec nevypadala

na to, Ä¾e se chystÄ¡ vyÄ¡krÄ¡bat mi
oÄ•i. TvÄ¡Å™ila se spÄ-Ä¡ spokojenÄ›, jakoby prÄ¡vÄ› objevila nÄ›co dÄ™leÄ¾itÄ©ho.

â€žTak Ä¾e takto sa veci majÄºo..., " pronesla
pomalu. â€žAk vÄ¡m, milÄ½ Jirko, mÄ’ Ä¾em poradiÄ¥, zabudnите na to. V Ä¾ivotě ju nedostanete. Ona
je totiÄ¾ VYDATÄ•." Å™Ä-kala s neskrÄ½vanÄ½m opovrÄ¾enÄ-m v hlase. â€žV jej oÄ•iach je to nieÄ•o posvÄ¤tnÄ©.
Napriek tomu, Ä¾e ten jej slÄ¡vny chirurg nestojÄ- za niÄ•. Ani dieÄ¥a jej nebol schopnÄ½ urobiÄ¥."

CÄ-til jsem se snad jeÄ¡tÄ› hÄ™Ä™,
jak kdyÄ¾ jsem sem Ä¡el. Rychle pryÄ•. â€žAle no tak, Jirko," usmÄ¡la se na mne povzbudivÄ›, â€žtak zlÄ© to snÄ¡Ä•
nebolo."

â€žTak zlÄ© to snad nebylo,"
opakoval jsem po nÄ- jako stroj.

â€žMÄ›jte se, Petro. A dÄ›kuji za...,"
najednou jsem nevÄ›dÄ›l, co Ä™Ä-ct.

â€žNavidÄ›nou, JiÅ™íku," usmÄ›la
se na mne. Rychle jsem vypad. AÅ¾ ve vÄ½tahu jsem si vzpomnÄ›l na ten Dell.

KaÅ¡lat na to, stejnÄ› stopro
vÄbec neÅ¡lo o nÄ›j.

SkÅ™Ã-pot brzd. Na pÅ™echodu jsem mÄ›lem pÅ™ejel
nÄ›jakÃ©ho opilce, to je pÅ™esnÄ› to, co by mi dnes jeÅ¡tÄ›
schÄ›zelo.

Sakra! StokrÃjt si mÅ¬Å¾u Å™Ã-kat, Å¾e
mÄ› prostÄ› pÅ™emohly pudý.

Sakra! Tohle se nemÄ›lo stÃjt. Je to
krÃjsnÄ› Å¾enskÄ›, ale milujeÅ¡ tu druhou, blboun! Tu druhou, co mÄ› stejnÃ© oÄ•i, ale
v nich napsÃjno mnohem vÄ-c... JenÅ¾e... jenÅ¾e... k nÄ- stejnÄ› Å¾dnÄ› cesta nevede.

A Petra je nÄ›jakÄ› cesta?? Leda
do hrobu. Míel se ve mnÄ› rozum se srdcem a nemÄ›lo smysl jim brÃjnit. Oba majÃ-pravdu.

MyÅ¡ka na tom gauÄ•i usnula. PÅ™ikryl jsem jÄ-huÅ`atou dekou a Å¡el si dÄ›t sprchu. NejradÄ›ji bych se v nÄ- utopil.

Herdek PavlÃ-no, copak opravdu
musÃ-Å¡i mÄ-t na prvnÄ-m mÄ-stÄ› to, Å¾e jsi VYDATÄ•??? UmÄ›l bych ti tolík dÄ›jt... Umela bys mi tolík dÄ›jt...

LeÅ¾el jsem na posteli, kouÅ™il, pÅ™emÄ½Å¡el.
Vybavovaly se mi ty krÃjsnÄ½ prsa, co jsem pÅ™ed chvÃ-li drÅ¾el v dlanÃ-ch.

PÃ-Ã-Ã-p... smska. Jestli to je Petra, napÃ-Å¡u jÃ-,
Å¾e mÄ› to Å¡tve a ani nÄ¡hodou v tom nemÄ-nÄ-m pokraÄ•ovat.

Houby... PÅ™emek se mi zdÄ-vÄ-Å™il,
Å¾e mÄ¡ ze zÄ-tÅ™ku lufta, a jestli jsem nÄ›jak zohlednil v tom nÄ¡vrhu i novinky, co mi poslal. Copak novinky, ale ani ten nÄ¡vrh nemÄ¡m na zÄ-tÅ™ek hotovej. Jirko, ty uÅ¾ radÅ¡i nebuÄ•.

Venu chumelÃ-, blÃ-Å¾Ã- se VÄ¡noce.
MÄ›sto je krÃjsnÄ›jÅ¡Ã- , neÅ¾e kdy jindy a snÄ›hulÃ¡ci v nÄ›m jsou o nÄ›co vÄ-c fajn, neÅ¾e kdekoliv jinde byly.

Na tom nÄ¡mÄ›stÃ- s fontÃ¡nkama stojÃ- aspoÅ“
dvoumetrové, a kdyÅ¾e se drobet oteplilo a pak zase zmrzlo, vypadalo jako Å¾ivÄ½. Å½ivÄ½
snÄ›hulÃ¡k. ÅŒÆ-m se tak prÅ™rnÄ½ Å¾ivÄ½ snÄ›hulÃ¡k Å¾ivÄ½?

PÃ-Ã-Ã-p ... PÅ™emek, teÄ• ne .. jÃ¡ ti stejnÄ›
neodepÃ-Å¡u, budu rÄ¡d, kdyÅ¾e rÄ¡no vstanu a dodÄ›lÃ¡m, co mÄ¡m.

"Promin, ze rusim, ale Myska

si tu vcera zapomnela litacku, tak aby ji zitra nechytil revizor.

Dojeli jste dobre, ze jo?"

Soďa. Dôky. Dojeli.. náktečný - výplň.

Ona

Uvedomila som si, že nad tým ďajom sedem a civilom do blba už aspoň dvadsať hodiny. Prečo?

Prečo som pokazila najkrajšiu chvíľu, ktorú ma stretla za posledných minimálne desať rokov? Skôr pôvabná je...

Ašplne na začiatku sme predsa boli ľúbostná. O čo bolo menej pečaz, o to bolo viac radosti.

Kam sa tý radosť vlastne stratila?

Nie som schopná prestať na to myslieť. Stále cítiš jeho horúci bozk na perách, každodennú sa pristihnem, že si po nich neveriacky prejdem prstami. Ako dlho ma už nikto týmto spôsobom nepobozkal?

Pripadám si smiejaná, takto ma nerozhodila snaženie ani prvá pusa v pôvabných. Lenže... Čo som na tom parkovisku pocítila, ma zaskočilo.

Zaskočilo ma, že sa mi z jeho blízkosti podlomili kolenná, zaskočilo ma, ako ma dostala jeho vŕáta... a že v jeho náruči mi bolo... akoby som tam odjakživiva patrila.

V celom svojom živote som mala len jedinú muža, a tento pocit som s ním nikdy nezazáila.

Pavla, spameňaj sa! Nemáš
nárok na splaženie hormóny. Puberta i prechod v sá v nedohľadne.

Správaj sa trochu rozumne. Máš
manžela, baráč, auto, trikrát do roka letecký dovolenku. Čo ti chýba ku ľúbostiu? Chceš to všetko zahodiť, začať ať vstávať každý deň o ďajšej, aby si si zarobila aspoň na prenájom blbej garsónky?

Prečo presne to ťa ďakuj, aža
vyhodí. A že ťa vyhodí, akonáhle príde na nejakú tajnú bozky na parkovisku, je naprosto isté.

Lenže... lenže... Jirka... stále vidíš ten jeho pohľad... nechápej, sklamal... vyzerá tak

nečastne... chudák, dala som mu falangu nádej.

Nenávidíš sa za to, čo som mu urobila... Zdravá
a tým se

ROMAN